

dens Ikrafttræden frem før Tidspunktet 1. Januar 1928. Vi mener altsaa, at der bør gives de Folk, der skal rette sig efter Loven, et rimeligt Varsel, inden den træder i Kraft. Men dette udelukker naturligvis ikke, at man kan ønske Arbejdet paa at faa Loven sat i Kraft fremmet saa meget som muligt, saaledes at Anordningen kan udkomme saa snart som muligt. Der er fra Sønderjydske Side fremkommet et Andragende i saa Henseende, hvori det meget stærkt gøres gældende, at det er af Vigtighed for Sønderjyderne at faa Loven sat i Kraft saa snart som muligt. Dette Andragende findes aftrykt som Bilag til Betænkningen. Udvalget slutter sig til de Ønsker, der her er fremkommet, og henstiller altsaa til den højtærede Minister, at Arbejdet fremmes saaledes, at Anordningen hurtigst muligt kan udstedes. Men ganske vist, naar den saa er udstedt, skal der gives 3 Maaneders Varsel, forinden de lovundergivne behøver at rette sig efter den.

Endelig skal jeg gøre opmærksom paa et Par Bemærkninger, der findes i Betænkningen angaaende Lovforslagets Konsekvenser navnlig i økonomisk Henseende. I Bemærkningerne til Lovforslaget gøres det jo gældende, at en Lov som denne vil medføre betydelig Besparelse baade i Personel og i Plads og derfor ogsaa Besparelse i Penge. Udvalget har efter de Undersøgelser, vi har kunnet anstille, ikke kunnet andet end slutte sig til disse Betragtninger. Vi mener ogsaa, at der vil komme en betydelig Besparelse i de Retninger, jeg her har nævnt. Men jeg vil dog gerne for min egen Regning gøre en lille Bemærkning i saa Henseende. Allerede under Udvalgsbehandlingen fremkom der til Udvalget enkelte Udtalelser i afvigende Retning, og efter at Betænkningen var skrevet, har jeg haft Lejlighed til at tale med adskillige Registerførere, der har meget store Jurisdiktioners omfattende Register under sig, og de har udtalt meget alvorlig Frygt for, at de Forventninger, man nærrede til Lovens Virkninger, skulde blive skuffet, at tværtmod Forholdet skulde blive det, at der vilde kræves mere Personel og langt mere Plads, saaledes at det endogsaa vilde blive nødvendigt at foretage Udvidelser og Ombygninger, og at Loven derfor ikke vilde blive billig, men meget dyr at gennemføre. Jeg er naturligvis ikke i Stand til at dømme om alle de Detailler, der her er anført, og jeg har ikke af Hensyn til de fremkomne Bemærkninger kunnet forandre mit Syn paa Loven. Men naturligvis er det mig om at

gøre, at de Forventninger, som er næret ved Lovforslagets Fremsættelse, som er næret, da Betænkningen er skrevet, og som næres i dette Øjeblik, ikke bliver skuffet, og jeg maa jo antage, at noget saadant er endnu meget mere magtpaaliggende for den højtærede Minister, der har et ganske anderledes Ansvar for Konsekvenserne end jeg. Det er naturligvis altid rart at være paa den sikre Side, og jeg tror, at man vilde kunne holde sig stærkt paa den sikre Side ved at affatte den Anordning og den Instruks, som naturligvis maa knyttes til Loven, paa en praktisk og forstandig Maade.

Jeg vilde henstille til den højtærede Minister, om han ikke maatte finde Anledning til, forinden disse Bestemmelser udgaar, at raadføre sig paa en eller anden Maade — den Maade, han nu finder rigtig — med erfarne praktiske Folk, med Dommere, som selv deltager i Tinglæsningsregistres Førelse, og med ældre Dømmerfuldmægtige, der i mange Aar har forestaaet et stort Pantebogsvæsen. Det er jo meget muligt — og jeg vil anse det for sandsynligt —, at naar man fik alle de Oplysninger frem, som man der sidder inde med, vilde Resultatet blive, at man følte sig bestyrket i den Opfattelse, man hidtil har næret og endnu nærer i dette Øjeblik. Men hvis det viste sig, at der var noget af det, som man nu tænker paa at ville foretage, som var upraktisk, og det var noget, der kunde rettes ved Anordningen, hvad det ofte vil være, saa var det naturligvis rigtigt at gøre det. Jeg vilde altsaa rette en saadan Henstilling til den højtærede Minister, men naturligvis, det bliver Ministerens Sag, om han mener at kunne følge den. Jeg for mit Vedkommende har nu tilstrækkeligt lettet mit Hjerte og skal ikke forfølge Sagen videre, hvis Ministeren mener, at det er umuligt at gaa de Veje.

Med disse Ord skal jeg paa hele Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale den fra Udvalget fremkomne Indstilling.

Justitsministeren (Steincke): Udvalgets ærede Ordfører (Godskesen), hvis Betragtninger jeg i al Almindelighed kan tiltræde, fremsatte forskellige Henstillinger til Justitsministeren. Den første gik ud paa, at Lovforslaget skulde træde i Kraft saa hurtigt som overhovedet muligt, og denne Henstilling er særlig foranlediget af en Henvendelse fra Handelsforeningen i Sønderjylland. Til denne Henstilling skal jeg svare, at det er Justitsministeriets Opfattelse, at særlig ogsaa Forholdene i